

עפ"ג 46627/09 - עיד אלסאנע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

06 ינואר 2021
עפ"ג 46627-09-20

בפני כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ
כב' השופט יואל עדן
כב' השופט גיל דניאל

עיד אלסאנע
ע"י ב"כ עו"ד נעם בונדר

המעורער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

ע"י ב"כ עו"ד תhilah galnta, פמ"ד-פלילי

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט י' עטר)

בהת"פ 18-11-2020 מיום 05.08.2012561-11-12

פסק דין:

הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ:

במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, תוקן כתוב האישום המקורי שהוגש כנגד המעורער, הוא הודה בעובדות שבכתב האישום המתויק, והורשע, בהתאם, בביצוע עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וגנבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); גריםת היזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק; גנבה לפי סעיף 384 לחוק; והתהיפות או שימוש ברעלת לביצוע פשע לפי סעיף 410(3) לחוק, ונדון ל-12 חודשים מאסר לריצוי בפועל, מאסרים מותניים, קנס ופיצוי.

הערעור שבפנינו מופנה כנגד חומרת עונש המאסר.

ההרשעה והדינונים בביהם"ש קמא

בהתאם לעובדות כתוב האישום המתויק בהן הודה המעורער (הodata מיום 19.05.12) עולה, כי המעורער נועד יחד עם אחר לבצע התפרצויות, ולשם כך הוציאו השנהו ברכב, בגין לכיסוי פנים, בלום ובמצית בדמות אקצת. בהמשך, ובليل-18.11.02 בשעה 02:30, הגיעו המעורער והאחר לחנות הנוחות שבתחנת הדלק "אלוניה" שליד קיבוץ אורם, כשל פניהם מסכות, ודפקו עם לומ על דלת הזכוכית של החנות עד לשבירתה. המוכר שהיה בחנות, ברח למשרד ונעל את עצמו בחדר. אז נכנסו המעורער והאחר פנימה וганבו את הקופה וחפיות סיגריות.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך מטערם מלאו למועד ביצוע העבירות, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר על המעורער. למעשה, הגיע השירות המבחן שלושה תסקרים, בהם תוארו שינויים מוחשבתיים משמעותיים שחלו במעורער (שתורגם לשאיות בפן האישי-מקצועי-לימודי תוך יתרורם ממשיים על דפוס התנהגות מכשילים וקשרים חברתיים), לרבות הפנה והבנה של המעשים, הבעת חרטה, לקיחת אחריות ומחייבותם לתהיליך השיקום, ולבסוף הומלץ להשית על המעורער צו של"צ בהיקף של 220 שעות וצו מבנן לשנה.

ובייטר פירוט, מתスクיר שירות המבחן הראשון שהוגש על המעורער (יום 20.01.2001), ניתן ללמוד על נסיבות חייו

עמוד 1

המשפחות והאישיות של המערער, רקע המשפחתי והקשיים עימים נאלץ להתמודד. כך צוין, כי המערער בן 20, מאורס, תושב היישוב תראבין אלצאנע. אביו נשוי לשתי נשים כשהוא הבן השני לאמו בסדר הלידה; אביו מכור מגיל צעיר לחומרים פסикו-אקטיביים ומנהל אורח חיים שלו, ואמו עקרת בית. לאחר גירושו ההורם, התעצמה המצוקה הכלכלית של המשפחה, והמערער ואחיו נאלצו למלא תפקידים הוריים ולסייע בעול הפרנסה. בילדותו, התגורר המערער בכפר לא מוסדר ובמהמשך פונה ליישוב קבוע, שם השתלב והסתגל במסגרת החינוכיות העירונית כנדරש, סיים לימודיו תיכון והמשיך ללימוד למחנני בגרות.

במהלך הדינום היה המערער נתון במעטר בבית ליל ו בתנאים מגבלים בבית דודו ובפיקוחם במשך שנה, וכעת הוא עובד לצד דודו בעבודות אחזקה וניקיון.

המערער טען בפני שירות המבחן, כי ברקע לאירוע כתוב האישום, הלוואה כספית שנטל מdadם שלא היה באפשרותו להשיבה, והחשש כי המלווה יפנה לבני משפטו בדרישה להחזיר הכספיים. לדבריו, דבר על כך עם מי שהיה שותפו לעבירה אשר הציע לו "להתגבר" על קושי זה באמצעות המעשים נשוא כתוב האישום, אם כי למד על פרטי התכנית העבריתנית רק כשהו בדרכם למקום. הוא הביע את חששו בפני שותפו, אך על אף זאת, המשיך עמו לכיוון היעד והשתתף בפריצה האלימה. יחד עם זאת הוסיף המערער, כי אינו זוכר את אירוע כתוב האישום לעומקם; כי פרטים רבים נותרו מעורפלים; כי לא נטל חלק פעיל באירוע; וכי באותו יום התנסה, לראשונה, בחומר פסיקו-אקטיבי. בהקשר זה צוין בתסaurus, כי המערער הוזמן לבצע בדיקות לגבי שימוש בחומרים פסיקו-אקטיביים אך נמנע להגעה לשני מועדים אלה בזמן. חרף זאת, ההתרשם מהמערער הייתה חיובית, ושירות המבחן סבר, כי התערבות שיקומית טיפולית יכולה לסייע לו לעורק שינוי באורחות חייו; וכי לגילו הצעיר יש חשיבות מכרעת לעונשה שיקומית; ועל כן ביקש לדוחות את הדיון על מנת לבחון אפשרות טיפולית.

בתסaurus השני (מיום 06.04.20), עדכן שירות המבחן בשינויים התפיסתיים שהלו במערער ובשיופורים שניכרו בהתנהגותו; ציין, כי המערער היה עימם בקשר רציף ושיטף אותם באופן מלא; וכי בדיקת שתן שביצע לגילו שרדי סם ביום 20.01.20, נמצאה תקינה. עוד הוסיף שירות המבחן, כי בניסיון לבדוק את התאמתו של המערער למסגרות טיפוליות, הוא הפנה לתוכנית הלאומית לנוער וצעירים בסיכון; להליכי צדק מאחה; ולקבוצת הכוון (לשם בדיקת יכולת להפוך תועלת רפואי קבוצתי). כך, השתתף המערער ביום 20.01.20, בסדנה בקבוצת הכוון בהאמין נתקל בקושי שפתית, אך שירות המבחן התensus, כי על אף זאת, יוכל להיתר מטיפול קבוצתי נוכח רצונו המובהק לשיקם את חייו, גישתו המכבדת, הגמישות, המעורבות והפתיחות שהפגין, והאמפתיה שגילה למשתתפים האחרים. כמו כן, נפגש המערער עם מנהלי הליכי צדק מאחה, אשר התרשםו, כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ועל הפגיעה בקורבן (המערער אף שיטף כי ממועד העבירות הוא חווה תחושות של "גועל" ואכבה מהשתפותו בעיריה), ציינו, כי בלט הפער בין ביצוע העבירה לבין אורחות חייו ותפיסתו העצמית בקשר לכך. ובנוספ', הופנה המערער לעו"ס ית"ד, שדיוח, כי המערער השתתף בשני מפגשים (פגישה נוספת לא יצאה לפועל בשל משבר הקורונה).

גורמי הטיפול התרשמו, כי המערער, פיקח, רציני, ובעל מוטיבציה ללמידה ולהתקדם; כי יש לו מודעות חברתיות (אפיו) ביטה רצון להיות פעיל חברתי בחברה אליה שיר ולחולל שינוי בתוכה); ואף היה אקטיבי בכל תחום בתחום השיקום שנבנתה עבورو.

בתסaurus השלישי והאחרון (מיום 16.6.20), התקבלו עדכונים מהגורמים המתפלים במערער. כך, מתכנית ית"ד נמסר, כי המערער תמיד בקשר פרטני, הגיע למפגשים שנקבעו עמו וניכרת מוטיבציה רבה לשיקום וקיודם; הוא עורר חשבון נפש, לוקח אחריות על מעשיו, מתחרט עליהם, ומפגין נוכנות ורצון להיעזר במשפטו ובגורמי הטיפול כדי לחולל שינוי

שירות המבחן התרשם, כי במהלך תקופה הדחיה, חלה התקדמות ניכרת אצל המערער. Natürlich, כי קיימת אצל הבנה שכדי לחזור לתפקידו נורטיבי ותקין, הוא בפן האישי-משפחתי והן בפן התעסוקתי, עליו לשקם את כל מישורי חייו, ולשם כך, הוא משקיע באמצעותם רבים בהימנע מהזדהה לדפוסים והתנהגויות מכתלים ונמנע מקשרים חברתיים שאינם מטיבים עמו; הוא מבין, כי בחירותיו שגויות וכי פעולה באופן אימפליסטיבי להשתתך האישים מבלתי לבחון את מעשו והשלכותיהם על מגלי חייו הקרובים והרחוקים; הוא עדין לומד להתמודד עם מצביו מצוקה, וושואף להשתלב בהכשרה מקצועית שתסייע לו בעתידו.

המערער מתמיד בעבודתו,אמין בפועל חלקו מאחר ומקום העבודה צמצם את פעילות בשל הקורונה, אך שואף לחזור לשגרה מלאה כדי שיוכל לעבוד בצורה מסודרת ומספקת.

היות ושירות המבחן התרשם, כי המערער נתרם מהמסגרת הטיפולית והוא יכול להמשיך ולהפיק תועלת מהקשר הטיפולי גם בעתיד, המליץ על ענישה בדרך של של"צ וצו מבחן, תוך הערכה, כי עונש מאסר בפועל, גם אם יבוצע בעבודות שירות, יהווה פגעה ממשמעותית בתפקידו ובHALICH השיקום ואף ימנע ממנו אפשרות להשתלב לימודיים בתעסוקה ובטיפול פרטי במהלך המשך.

ביהמ"ש (כב' השופט י' עטר) בחר בגזר דין את חומרת מעשי המערער וצין, בין היתר, את מעשי ההכנה שקדמו לאירוע עצמו (הידברות ותוכנו מוקדים של המערער יחד עם אחר; והחטיידות בלומ, בכיסוי גרב לפנים, ובמצית דמיית אקדמי); את התעוזה בה בוצעה התפרצות (הגעתם של המערער ולאחר מכן התנהמה התנהמה בשעתليل מאוחרת; שבירת דלת הכניסה של החנות באמצעות לום כשפניהם מכוסות); ואת התוצאה הסופית והנזק שנגרמו כתוצאה מהמעשים. ביום"ש גם עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי של המערער (פגיעה בביטחון הציבור בכלל ושל המתלוון בפרט); הדגיש את הפגיעה המשנית במתלוון ותחושים האימה שפקדו אותו; סקר את ההחלטה הנוגגת בעבירות התפרצות בהתאם הנדרשות; בחר את נסיבותו האישיות של המערער (היהודים, גילו הצער, היעדר עבר פלילי, שאיפותיו הנורטטיביות בהיבט הלימודי-תעסוקתי-אישי, פוטנציאלי השיקום כפי שהורחיב עליו בתסקרים והתרשומותיו החיביות של שירות המבחן לאור חשבון הנפש אותו עורק המערער וכוכנותו לנתק קשרים חברתיים שליליים), וקבע, כי "המתחם לו עטרה המאשימה, לא רק שאינו מחמיר עם הנאשם אלא אף נוטהasad מסויים לנאים, ומשבורני כי אין זה ראוי שבית המשפט יקבע מתחם עונש גבוה יותר מזה לו עטרה המאשימה, יועמד מתחם העונש ההולם בטוח שבין 12 חודשים מאסר בפועל ל-24 חודשים מאסר בפועל". בהמשך, בחר ביהמ"ש את הענישה הרואה למערער בתוך גדרי המתחם שנקבע לעיל, ואת האפשרות לסתות מהמתחם בשל שיקולי שיקום ולבסוף קבע, כי המערער לא השתלב בטיפול קובוצתי ועיקר היליך הטיפולי שעבר מתחם במפגשים שתדרותם, משכים ואופים, אינם ברורים דיים, ומצא, כי בשל כך אין עדיפות מובהקת לשיקולי השיקום או להימנע ממאסר בפועל, ודחה את המלצות שירות המבחן. יחד עם זאת, הוסיף בית משפט וקבע "גם שלכאורה נכון שיקולי הרתעת הרבים היה מקום לנזר את דינו ברף גבוה יותר במתחם, לאור המשקל שנזון אני לשיקולי הקולא שפורטו לעיל לגוזר, ולפוטנציאלי השיקומי שנלמד מהתשקרים, ועל מנת לעודד את הנאשם לירך דרך זו, מצאתו לגוזר את דיןו של הנאשם בתחום המתחם שנקבע".

לאור מתחם הענישה שנקבע; והשיקולים לקולה ולחומרה, דין ביהמ"ש את המערער, כאמור לעיל, ל-12 חודשים מאסר לRICTO בפועל, עונשי מאסר מוותניים, קנס בסכום של 2,500 ₪ ופיצוי למתלוון בסכום של 8,500 ₪.

הערעור וטענות הצדדים

כאמור לעיל, הערעור מופנה כנגד רכיב המאסר בפועל שהושת על המערער.

לטענת ב"כ המערער, עונש המאסר שהושת על המערער חורג לחומרה, הן נוכחות ההחלטה הנוכחית, והן נסיבותו האישיות החරיגות של המערער. כך, טוען, כי לא ניתן להلوم מוגען ענישה בעבירות רכוש (גם במקרה בהן הורשע המערער), מבלתי שבתחיתת המתחם האפשרות לubarות שירות; טוען, כי אכן מדובר בעבירות חמורות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם, אלא יחד עם זאת, בהמ"ש ביסס את חומרת העבירות על נתונים מעוגנים בכתב האישום המתוקן ועיקרם בהיקף מודעתו של המערער לנוכחותו של מוגען בשעת התפרצויות שהובילו הינה ותכנון להתרצות. טוען, כי הנחת המוצא של בהמ"ש, כאילו המערער היה חייב להניח שהמקום יהיה מאושך, שגוייה ואינה מבוססת על העובדות שכתב האישום; כי יש להבחין בין מי שפוץ מטעם מודעות ברורה למקום בו נמצא אنسם לבין המערער אשר לא היה מודע לכך כלל, וכותב האישום אף לא ייחס למערער מודעות כאמור. עודטען הסגנון, כי אכן המערער הודה שטרם ביצוע העבירה הצדיד במציאות אקדי, כדי לסקל "מפריעים פוטנציאליים", ברם, אין בהזדהה זו לבסס כמצאה מוכחה, כפי שעשה בימ"ש קמא, כי המערער ירד עם המצית מהרכב לזרת האירוע, ומילא לא טוען בכתב האישום בו הודה המערער, כי המתлон הבחן בו. עוד טוען, כי בהמ"ש שגה כאשר פסק, שהעבירות בוצעו מטעם השקעה ותכנון מוקדמים או אינטנסיביים, בין היתר, לאור העובדה שתחנת הדלק מרוחקת ממקום מגוריו של המערער, אלא, שגם דברים אלה לא קיבלו ביטוי בכתב האישום, לא טוען על ידי הצדדים ולא הוכיחו. הסגנון הוסיף, כי גם אם הדברים עולים כדי תכנון, הרי שלא ניתן לקבוע אם זהו תכנון ספונטני, במובן של החלטה רגעית הסמוכה למועד הביצוע, או שמא קדמו לכך מחשבה והיערכות מוקדמים. הסגנון טען גם כנגד ההחלטה עליה התבוסס בהמ"ש קמא ונגד מסקנותיו של בהמ"ש מפסקה זו; סבר כי דווקא פסקה זו חייבה הצבת רף תחthon נמוך מזה שקבע בהמ"ש; טוען כנגד הדחיה הגורפת של המלצות שירות המבחן, חרף נסיבותו האישיות הקשות של המערער, חרף הiliar השיקומי שעבר מاز בכתב העבירות, וחיף העובדה שמדובר בעבירה יחידה שביצע, אם לפני האירוע ואם לאחריו.

הסגנון הדגיש, כי המערער נתן אמון במערכת ושיתף פעולה באופן יוצא דופן עם שירות המבחן ונתרם מהטיפול; כי שירות המבחן קבוע באופן חד משמעי, שסיכוי השיקום טובים וכי השחת עונש של מאסר עלול לחבל בהתקדמות שידע המערער נוכח הטיפול שבעבר; כי מדובר באדם צעיר שנסיבות חייו הקשות (גדול ללא אב, נאלץ לצאת לעבודה בגין מוקדם כדי לפרנס אותו ואת אחיו) שהודה, לקח אחריות, נעדר עבר פלילי, יש לו שאיפות נורמטיביות, היה נתון תקופתמושכת במעט בית בתנאים מגבלים, ואף הסכימים שסקומי הפיזי והכנס יועברו לשירות ליעדם מטעם כספי הפיקדון.

לעומתו, סבורה ב"כ המשיבה, כי אין להתערב בגזר דין של בהמ"ש, אשר הוא תואם לחומרת המעשים, לפסקה ולעקרון הילימה. לטענה, כתב האישום המתוקן בו הודה המערער הוא חמור יותר, כאשר המעשה האלים בוצע יחד עם אחר ותוך הצדידות מוקדמת ותכנון מראש.

אכן, לא נעלם מעני המשיבה, כי המערער עבר היליך שיקומי, אלא שלהבטה מדובר בשיקום ראשוני, שמכחו הוכח המערער בתחיתת המתחם.

לאחר ששמענו את טענות הצדדים, ובבלתי לטעת תקוות במערער, פנינו אל הממונה על עבודות השירות על מנת שתיתן

חוות דעת בעניינו של המערער. חוות הדעת הוגשה בתאריך 20.12.20, ועל פייה המערער מתאים לביצוע מסר בדרך של עבודות שירות ללא מגבלות. חוות הדעת העבירה לעיון והערות באין הצדדים ובעקבותיה חזרה באת כוח המשיבה על עמדתה העקרונית לפיה יש לדחות את הערעור, שכן בהמ"ש קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים, ולאחר גילו של המערער והליך שיקומו, לצד שיקולי ההלימה, מיקם את עונשו בתחום המתחם שנקבע ואין מקום להקללה נוספת; בעודו הסגנור טען, כפי שטען טרם חוות הדעת, כי ההליך השיקומי מרחק הלכת, כמו גם גילו הצער של המערער, מצדיקים ירידה אל מתחת למתחם וממן עונש שיאפשר המשך ההליך השיקומי. לטענתו, "משהתקבלה חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות המאפשרת ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, מתבקש בית המשפט הנכבד לבטל את כליאתו של המערער ולאפשר לו לשאת בעונש המאסר עבודות שירות".

דין והכרעה

אין חולק בדבר החומרה הרבה שבמushi המערער, ו מבחינה זו, בהמ"ש קמא צדק בכל הנוגע למתחם העונש שנקבע ואשר מtabסס על פסיקה קודמת ושום פסיקה זו לאופן ראוי. אף ניתן לומר, כי נוכח הנתונים שעמדו בפני בהמ"ש, העונש שפסק אינו חריג בחומרתו. אלא שלהנטנו, היה מקום להעניק משקל רב יותר להליך השיקומי והאינטרנצייבי בו נטל המערער חלק, ואשר לעומת זאת בימ"ש לא הצדיק סטייה ממתחם העונש שנקבע. נראה, שלא ניתן מלאו המשקל לשינויים שחלו במהלך העבודות, שינויים שזכו לתמיכה גם על ידי בהמ"ש במהלך הדיחיות שניתנו (מאז התסaurus הראשון שניתן ביום 01.01.20 ועד האחרון שניתן ביום 16.06.20) חרף הקשיים שהתעוררו במהלך תקופות הדחיה בשל התפשטות נגיף הקורונה. לעומת זאת, השיקום שעבר המערער צריך, בנסיבות המיעודות של המערער ובנסיבות החיים בהם גדול, להצדיק עונשה היורדת מתחת לתוחמו של המתחם שנקבע, בהתאם להוראות סעיף 40(א) לחוק הקובלע, כי בית המשפט רשאי לסתור ממתחם העונש ההולם אם מצא שהוא שיטקם או כי יש סיכוי של ממש **שיתקם**".

לענין זה נציין, כי המערער היה אך כבן 19 בעת ביצוע העבודות; זו מעורבותו העברייןית הראשונה והיחידה; ומסקורי השירות המבחן שהוגשו בעניינו חייבים ומחייבים עד מהלצותיהם, נוכח ההליך השיקומי שעבר המערער והשני הთודעתי וההתנהgotyi שעבר. וכך צוין בעניין זה בתסaurus האחרון (כאמור, מיום 16.06.20):

"... במהלך תקופת הדחיה עמדנו בקשר עם עיד כאמור והתרשםנו כי מפגין נכונות ורצון להיעזר במשפחה, בסביבה ובגורייני הטיפול לצורך עיריכת שינוי חייו. כמו כן, בתקופה זו עבד באופן חלק, מאחר ומקום העבודה בו מועסק, עבד באופן מצומצם והוא שואף להשתלבות מחדש בעבודה סדירה ומספקת. בנוסף ציין כי מבין שכדי לחזור לתקוד נורמטיבי ותקן עליו לשקם את כל מישורי חייו. לאור זאת הוא משקיע מאמצים בכך לשנות את אורחות חייו, מנסה להימנע מלחזר על דפוסים והתנהגויות שלולמים להכשיל אותו אף נמנע מקשרים חברתיים שאינם מיטיבים ומקדמים אותו היום.

בהתיחסותו לעבודות עיד לוקח אחריות על מעשיו ומຕאר תחושת חריטה ביחס למעורבותו בפליליים. הוא מציין כי מבין שבחרותו היו שגיאות וכי פעל באופן אימפולטיבי לצורך השגת צרכיו האישיים באופן מיידי מבלתי לקחת בחשבון השלכות מעשייו על אחרים ועל כלל מעגלי חייו. לדבריו עלי ללמידה ולקיים כלים כיצד להתמודד עם מצבים בהם הוא מצוי במצבה רגשית ותפקודית, כשבמקרה הוא עורך בעצמו מאמצים לשנות את אורחות חייו בכך להימנע מלחזר על אותם דפוסים..."

שירות המבחן העריך, כי השתלבותו של המערער בתוכניות שיקומיות (בין במסגרת שירות המבחן ובין במסגרת תכנית ית"ד), לצד רצונו האמתי לעורר שינוי בחיוו והותבנות שהוא מגלה בעניין זה, מצדיקים ענישה בדרך של של"ז לצד העמדה במבחן, כדי שימושו את התהיליך השיקומיי-טיפול בו החל. יחד עם זאת, אף הסגנון המלומד לא חזר על מלאה המלצת שירות המבחן, תוך הבנה כי מעשי המערער מצדיקים ענישה של ממש, אך ביקש שענישה זו לא תהיה בדרך של מאסר בפועל אלא בעבודות שירות " בלבד".

בנסיבות אלה, שוכנענו כי יש מקום להקלה מסוימת בעונשו של המערער כדי לאפשר לו מיצוי ההליך השיקומי. ו尤ר כי לא נעלמה מעינינו עמדות המשיבה וביהם"ש קמא, לפיהן מדובר בתהיליך המצוי בשלבי הראשוניים בלבד, ואולם לנוכח עמדתו העקבית של שירות המבחן, מחובותיו הניכרת של המערער לתהיליך הטיפול, ההתרשות לפיה מאסר בפועל יגדע תהיליך זה, והעובדה כי המערער היה נתון בمعצר של ממש תקופה של חדש וחוצה, אנו סבורים כי יש סיכוי של ממש לשיקומו של המערער אשר מצדיק הקללה מסוימת בעונשו כך שיושטו עליו 9 חודשים בעבודות שירות וצו פיקוח של שירות המבחן. עוד מצאנו לנכון להציג, כי אין בתוצאה אליה הגיענו כדי להפחית ولو במעט מידת החומרה של העבירה בה הורשע המערער או מידת הפגיעה במטלון, וכי יש לקוות, כי ההליך השיקומי והטיפול בו מצוי המערער - יצליח למצופה.

סוף דבר

אשר על כן, הערעור מתקבל, ותחת עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער יהיה עליו לרצות 9 חודשים מאסר בדרך של בעבודות שירות.

על המערער להתייצב לתחילה ריצוי עונשו בתאריך 25/01/21 עד שעה 00:00 אצל הממונה על בעבודות השירות, במפקחת בעבודות השירות מחוז דרום, שלאיד כלא "אשל".

כן, וב הסכמת המערער, אנו גם מעמידים אותו בפיקוח שירות המבחן לתקופה של שנה, החל מהיום המזיכרות תעביר עותק מפסק דין זה להן ל בעבודות השירות והן לשירות המבחן.

**ניתנה היום, כ"ב בטבת
תשפ"א, 06 ינואר
2021, במעמד הצדדים.**
gil daniel, שופט   **yoel eden, שופט**   **rotein ipha-c"z, נשיאה**
אב"ד